

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiae Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiae

6. Quænam conditiones requirantur in lucrato indulgentias.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

di à referuatis, eligendi Confessarium, dispensandi in votis, sicut in Iubilæo fieri solet, subsistunt, quippe eiusmodi fauoribus ex solo humano iure pendentibus, ideoque liberè dispensationi Pontificis subiectos haud infirmantur. Quod non intelligas, quasi dispensatio in votis sine iusta causa ad libitum pontificis fieri possit, sed quod potestatem ex causa rationabili dispensandi in votis cuiuslibet arbitrato suo committere possit.

C A P. VI.

Quenam condiciones requirantur in eo, qui indulgentias lucraturus est.

- 1 **I**ndulgentiæ propriè tantum dantur Christianis baptizatis, utpote super quos Ecclesiæ tanquam membra iurisdictionem habet. Et tamen probabile prodesse etiam Catechumenis per modum suffragij, cum Catechumeni reuera per fidem & charitatem Christo vniti, sint aliquo modo membra Ecclesiæ.
- 2 Cum homo indulgentiam lucraturus est, (præconsiderato, quod debeat esse subditus concedentis, & non excommunicatus maiori) etiam in gratia Dei esse debet. Ratio, quia reatus pœnæ nunquam aufertur, nisi ablata culpa. Vnde sequitur non posse aliquem plenam omnium peccatorum indulgentiam consequi, nisi omni etiam culpa veniali liber sit, nam alioquin homo, quamuis iustus, non consequetur indulgentiam pœnæ ijs venialibus peccatis respondentem, quibus ad-
huc

huc effectus est. Inferitur secundò, licet absolute
 necessarium non sit, ad indulgentiam lucrandam,
 ut aliquis opera præscripta in statu gratiæ impleat,
 tamen in Dei gratia homo esse debet, quando in-
 dulgentiam consequitur, quod probabiliter acci-
 dere existimatur, cum opus ad lucrandam indul-
 gentiam requisitum, omnino completur. Igi-
 tur opera danda est, ut eo præsertim tempore ho-
 mo ab omni mortali liber sit, quin etiam à venia-
 libus, si plenam omnium peccatorum indulgen-
 tiam obtinere velit. Cæterum cum opus præscri-
 ptum perficiens in statu peccati mortalis, minus
 gratiam Deo obsequium præstet, ideoque non
 satis efficaciter ad finem ab Ecclesia intentum o-
 peretur, ut integram indulgentiam lucrari possit,
 valde consultum est omnia opera in Dei gratia
 adimplere.

Nisi opus præscriptum impleatur, indulgentia 3
 obtineri non potest, excepto, si pars omissa sit tam
 parva, ut eius omissio moraliter non æstimeretur,
 vel si in Bulla concessionis iusto impedimento
 impeditis, alia ratione subventum sit, quod ex ra-
 tionabili voluntate, indulgentiam concedentis
 pendet.

Opus bonum præscriptum, ita impleri debet, 4
 quatenus conducit ad iustitiam causæ finalis, ob
 quam indulgentia conceditur.

Ad lucrandam indulgentiam non requiritur 5
 actualis intentio, sed sufficit habitualis, seu inter-
 reatua, cum enim vnus iustus alteri iusto, etiam
 ignoranti satisfactiones suas applicare possit, cur
 non etiam pastor Ecclesiæ satisfactiones Christi
 satisfactio-

& sanctorum per indulgentiam applicare queat homini V. C. à sensibus alieno & mox morituro. Deinde natura indulgentiæ non postulat necessariò actualem intentionem, nec Bullæ verba hoc significant cum solum dicatur indulgentiam V. C. plenariam consequendam fore à fidelibus, qui tali die Ecclesiam piè visitarunt, id totum autem fit, etsi quis actualem intentionem non habeat, indulgentias lucrandi.

Si alius, iussu vel rogatu tuo opus perficit, sit causa ipsius operis, vt si iubeas famulum tuum orare, ieiunare, vel similia opera personalia exercere, non lucraberis indulgentiam concessam orantibus, ieiunantibus, cum verè ac propriè non ores, nec ieiunes.

Sin verò ille alius non sit causa propria operis, sed nudum instrumentum materialiter tantum concurrens, vt si des eleemosynam per manum famuli, haud dubiè lucraberis indulgentiam concessam ijs, qui eleemosynam dederunt, nisi exprimat in Bulla, vt tale opus reale in propria persona fiat.

¶ Vna oratione non potest aliquis pluriùm numismatum similes indulgentias lucrari, V. C. si quis habeat secundò numisma, quorum singularis indulgentia vnus anni concessa est, dicto vno pater & Aue, semel duorum annorum indulgentias non lucrabitur. Ratio, quia hæc censetur esse mens Pontificis, cum opus bonum plerumque adiungi soleat ad supplendam iustitiam, seu causam indulgentiæ, qui finis non ita obtinetur, si vno opere exhibito, plures indulgentias similibus rebus

rebus promissas lucrari liceat. Confirm sicuti ad indulgentiam vnam lucranda requiratur opus semel fieri; ita ad indulgentiam duplam requiratur opus repetitum seu duplicatum. Excipe, nisi opus repeti non possit, uti est S. Communio.

Si in Bulla fiat mentio confessionis, intelligitur id iuxta stylum Ecclesie, de mortalibus non solum contritis, quæ sunt materia necessaria Confessionis: & non de venialibus, nam Confessio peccatorum requiri solet, ut per eam certius ac securius tollatur obex consequendæ indulgentiæ, talis autem obex non sunt peccata venialia.

Contritio mortali peccatori non sufficit ad lucrandas indulgentias, nisi illi propter defectum Confessarij impossibile sit confiteri, tunc enim præsumi poterit mentem Pontificis esse, ut tunc sufficiat contritio, alioquin Pontifex exigit Confessionem mortalium ut per eam certius & securius obex indulgentiæ lucrandæ tollatur, cum plerumque non satis certi sumus, nos habere contritionem perfectam.

C A P. VII.

De Indulgentiis, quæ defunctis à S. Pontifice applicantur.

Certum est, quod summus Pontifex defunctis in Animabus in purgatorio Indulgentias impartiri possit; id ostendit praxis Ecclesie; & cum quibus prius